

[Niels Frederiksen.]

det baade berettiget og nødvendigt, at Regeringen foreslaar Foranstaltninger, der tilstræber, og forhaabentlig opfylder det Formaal, som er angivet ved Lovforslaget.

Jeg havde Lyst til paa mit Partis Vegne og ud fra egne indvundne Erfaringer i de sønderjyske Landsdele at fremsætte disse almindelige Bemærkninger, idet det er min Opfattelse, at hvis man vil gavne den sønderjyske Landsdels Befolkning, saa skal man prøve paa at klare for den nøgternt og ikke overdrevent følelsesbestemt de Muligheder, vort Lands hele Lovgivning hjemler, og de Driftsmuligheder, vort Landbrugserhverv i Øjeblikket indebærer, og ikke være bange for at stille saadanne Fordringer til denne Landsdels Landbrugsbefolkning, som er lig dem, man stiller til det øvrige Lands. Det er altid farligt at stille sig overdrevent velvilligt, og det er altid forkert, naar man hjælper, da ikke samtidig at kræve, at vedkommende, man hjælper, skal gøre sit bedste. Da jeg for mit Vedkommende har haft Lejlighed til at se saa mange økonomiske Forhold belyst gennem Retsdokumenter, er det, som sagt, min Overbevisning, at den sønderjyske Landbobefolkning store Flerthal nu snart er driftsmæssigt paa Højde med den øvrige Landbobefolkning; Forholdene i Sønderjylland har imidlertid udviklet sig under særlige Tilstande og under særlig uberegnelige Vilkaar paa en saadan Maade, at der har været Sangbund for urimelige Krav og for en Vurdering af Landbrugets hele Stilling, som ikke har kunnet finde Ørenlyd i den Udstrækning i den øvrige Del af Befolkningen.

I § 3 har den højtærede Finansminister foreslaaet, at man giver dem, der har stiftet Laan i private Pengeinstitutter, Mulighed for, at halv Forrentningsfrihed kan ydes gennem Indtægten af Laanekassens Renteindtægter. Det er mit Haab, at de private Pengeinstitutter i den sønderjyske Landsdel vil modtage Lovforslagets Bestemmelser som en Haandsrækning. Har de udlaant i sekundære Prioriteter i en Udstrækning, saa deres Udlaanskapital er tabt, idet vedkommende Laantager ikke længere er i Stand til overhovedet at kunne klare sine Forpligtelser, da er det en Haandsrækning for Pengeinstitutterne, at Staten stiller i Udsigt, at naar de i øvrigt vil medvirke, saa vil Staten yde et Bidrag af Halvdelen af den Renteydelse, der ligger ud over den Panteværdigrænse, som er anført for Statsudlaanenes Vedkommende.

Saaledes som Lovforslaget nu er udformet, hvor man netop har søgt at lægge

Værdigrænsen for Forrentningspligten generelt og siger: nu prøver vi paa at gennemføre disse Foranstaltninger for al den Udlaansvirksomheds Vedkommende, som Staten direkte eller indirekte har medvirket til, og prøver ikke paa at sondre mellem de enkelte ud over dette, at man i Lovforslagets Bestemmelser siger, at det Udvalg, der skal nedsættes, maa tage Hensyn til, om den enkeltes Fortid giver Udtryk for, at det er haabløst at give ham Renteletelse, tror jeg alligevel, man paa dette Omraade for et vigtigt Spørgsmaals Vedkommende vil forenkle Administrationen, og jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Krag i, at saa maa Livets Forhold afgøre, hvem der kan blive, og hvem der ikke kan blive i Bedrifter, som de paagældende maaske har haft i mange Aar og under gunstigere økonomiske Forhold end dem, der er nogen som helst Mulighed for at faa i Fremtiden.

Jeg betragter baade § 3's Bestemmelser, som jeg har omtalt, og Bestemmelsen med den generelle Fastsættelse af Værdigrænsen for Forrentningspligten som rigtige. Det er kun de særlige Forhold, der har hersket i Sønderjylland, baade driftsmæssigt og i mange andre Henseender, der berettiger den danske Rigsdag til at gennemføre en økonomisk Særlovgivning af den Art og med den Rækkevidde som den foreslaaede, og det er mit Haab, at den Haandsrækning, der ydes gennem denne Lovgivning, vil virke til at skabe baade Mod og Haab til Fremtiden hos den Del af Landbrugsbefolkningen i Sønderjylland, der duer noget, og desuden skabe Mulighed for, at den lille Procentdel af den sønderjyske Landbobefolkning, der aldeles ikke er til at redde, men som kommer til at vige Pladsen for andre nyere og bedre Kræfter, bliver isoleret mere, end det hidtil har været Tilfældet.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Hans Hansen (Rørby): Den 24. November i Fjor holdt den højtærede Statsminister her i Tinget en Tale i Anledning af et konservativt Lovforslag om Nedsættelse af et Udvalg til Undersøgelse af den økonomiske Tilstand i de sønderjyske Landsdele. I denne Tale gav Statsministeren en særdeles god Oversigt over adskillige Forhold i Sønderjylland, støttende sig til Oplysninger, der var indhentet derfra, samt over de Foranstaltninger, der af Staten er foretaget. Tager man nu et Overblik over Forholdene i de sønderjyske